

GAZETA LWOWSKA.

Z **Dotatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.**
Z **poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr.** — Inscercja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Rosya i Królestwo Polskie. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gminy *Sroki i Laszki*, obwodu lwowskiego obowiązały się po wszystkie czasy dla zaprowadzenia uregulowanej szkoły parafialnej w miejscach rzeczonych, ukończyć w ciągu roku bieżącego rozpoczętą już budowę domu szkolnego, posprawić potrzebne porządki szkolne, utrzymywać je, jak niemniej i zabudowanie szkolne zawsze w dobrym stanie, postarać się o należyta posługę szkolną, i własnem staraniem dostawić drzewo opałowe, które zakupione być ma z uposażenia zabezpieczonego nauczycielowi.

Na uposażenie każdorazowego nauczyciela, który oraz pełnić ma i obowiązki dyaka cerkiewnego i pobierać za to osobne wynagrodzenie niestałe, zobowiązała się:

a) Gmina *Sroki* płacić rocznie 126 zł. w. a. gotówką a osypem składać 12 meców zboża twardego.

b) Gmina *Laszki* rocznie 105 zł. w. a., i na pożytek każdorazowego dyaka przeznaczyła oprócz tego gruntu objętości 11 morgów 134 □ sążni. Natomiast obowiązany jest każdy z tych nauczycieli postarać się własnym kosztem o drzewo opałowe do szkoły.

Oprócz tego przyrzekł gr. k. proboszcz w *Srokach*, ksiądz *Jan Kuszczukiewicz* dawać każdorazowemu nauczycielowi corocznie po 2 meców zboża twardego.

Udowodnioną w ten sposób gorliwość o dobro powszechne podaje c. k. Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości publicznej.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Dar Cesarza Ferdynanda. — Reskrypt ministeryalny w sprawie protestantów.)

Wiedeń, 10. lutego. Minister wyznań i nauk mianował prowizorycznego nauczyciela przy wyższej szkole realnej we *Lwowie*, *Karola Uhle*, rzeczywistym nauczycielem przy tym zakładzie naukowym.

— Jego Mość Cesarz Ferdynand raczył oliarować na restaurację wewnętrzną kościoła w *Nockowej* w diecezyi *tarnowskiej* kwotę 400 zł. w. a.

— *Gazeta wiedeńska* ogłasza następujący reskrypt c. k. ministra wyznań i publicznego oświecenia do wszystkich superintendentencyi *augsburskiego* i *helweckiego* wyznania w *Węgrzech* i *serbskiem* województwie:

Dnia 5. lutego 1860.

Wiadomo już panu z doniesień dziennikarskich, że Jego Mość Cesarz udzielając z ojcowską łaskawością posłuchania każdemu z swych poddanych, co z osobistą prośbą zbliża się do najwyższego tronu, raczył wysłuchać uwagi kilku mężów z grona tych ewangelickich wyznań w *Węgrzech*, które wahały się dotychczas odpowiedzieć najwyższemu patentowi z dnia 1. września i rozporządzeniu ministeryalnemu z dnia 2. września. Nie udzielając, jak się samo z siebie rozumie, żadnego zapewnienia na jakikolwiek wniosek, rozporządził Jego c. k. apostolską Mość najłaskawiej, by w poufne wejść umowy, czy i w jak sposób da się zapobiedz tym uwagom.

Poufne te umowy będą odpowiednio najwyższemu rozkazowi toczyć się w tym samym zyczliwym duchu, jakim technął każdy dotychczasowy krok w tej ważnej sprawie ostatecznego urzeczywistnienia tego, co zapowiadał paragraf 4. dwudziestego szóstego artykułu ustawy z r. 1791. Także w przeprowadzeniu najwyższego patentu z dnia 1. września i rozporządzenia ministeryalnemu z dnia 2. września z. r. mają być ile możności uwzględnione wszystkie słuszne życzenia ewangelickich wyznawców obu konfesyj i tem samem chodzi tylko wynaleźć i ułatwić środki i drogi, za pomocą których podobne życzenia jeszcze przed zwołaniem synodu dałyby się roztrząsnąć w drodze urzędowej i doprowadzić do pomyślnego załatwienia. Rozumie się jednak samo z siebie, że stać się to

może tylko w sposób, który by się zgadzał z postanowieniami pomienionego najwyższego patentu, tak ażeby to nie zagrażało ani naprowadzeniem procesów prawnych, ani też nie stawiało przeszkód w koordynacyi tych superintendentencyi, które się z wdzięcznością już zastosowały do przepisów w najwyższym patencie. Przy tych poufnych naradach głównie postrzedz się da konieczność, by w superintendentencyach, które nie mają obecnie kościelnie upoważnionych organów przewodniczących, przystąpić jak najrychlej do wyborów, bo bez takich organów nie mogą zbierać się synody, chcąc by uchwały ich zabezpieczone były od słusznych zarzutów ze stanowiska prawa kościelnego. Lecz żeby te wybory doprowadzić, potrzeba wprzód by wszystkie superintendentencye, które będą reprezentowane w synodach, były poprzednio koordynowane na podstawie prowizorycznych postanowień rozporządzenia ministeryalnemu z dnia 2. września z. r.

Ponieważ zaś zwłoka w koordynacyach pociągnęłaby za sobą nieodzowne opóźnienie się w zebraniu synodów, wzywa się przeto pana usilnie, nie uwodzić się tem co powiedziano w moim reskrypcie z dnia 10. stycznia b. r., lecz raczej użyć wszelkiego swego wpływu na gminy i senioraty, żeby ile możności spiesznie odpowiedziały temu, co tu wyrażono. Tym sposobem dopiąć się może i to, do czego dążyć zechcą i zawiązano narady poufne.

(Sprawozdanie komisji długów państwa.)

Nakazana najwyższym patentem z 23. grudnia 1859 (*Dziennik ustaw państw nr. LXIV*), a podlegająca bezpośrednio Jego c. k. Apost. Mości komisya długów państwa, stosując się do polecenia zawartego w §. 10. rzeczzonego najwyższego patentu, rozpoznala stan funduszu amortyzacyi, i przedłożyła w tej mierze najuniżeńsze sprawozdanie, a Jego c. k. Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 7go b. m. nakazać ministrowi finansów ogłoszenie jego z tym dodatkiem, że stosownie do najwyższego rozporządzenia uradzone przez komisję długów państwa wymazanie i niezwłoczne publiczne umorzenie asygnacyi kasy centralnej i obligacyi należących do byłego funduszu amortyzacyi długów państwa, wzięto do najwyższej wiadomości, a znajdującą się w głównej kasie funduszu amortyzacyi (kasie depozytów państwa) gotówkę w kwocie 3545 zł. 79 c., tudzież stanowe obligacye domestykalne i zapisy długu prywatnego oddano podług najwyższego rozkazu ministerstwu finansów.

Nakoniec co do obligacyi indemnizacyjnych należących do funduszu amortyzacyi, jako też obligacyi z prawem pierwszeństwa, obligacyi północnej kolei żelaznej, kolei żelaznej *Karola Ludwika*, i co do kolei żelaznej towarzystwa *Cisy*, raczył Jego c. k. Apost. Mość upoważnić ministra finansów wejść w układy z dyrekcją narodowego banku w tym zamiarze, ażeby te efekta dla potrącenia pretensyj narodowego banku do państwa, przyjęto w stosownej wartości miasto zapłaty.

Najuniżeńsze sprawozdanie komisji długów państwa z rozpoznania terażniejszego stanu długów państwa.

Najjaśniejszy Panie!

Mianowana na mocy najwyższego patentu z 23. grudnia 1859 przez Waszą ces. Mość komisya długów państwa rozpoczęła rozpoznawanie terażniejszego stanu funduszu amortyzacyi, to jest rozwiązanie pierwszego z poleconych sobie zadań dnia 11go stycznia 1860 w obecności przełożonego dyrekcji długu państwa, sekcyjnego radcy *Schultes*, którego wezwano, ażeby tej komisji przedłożył dokładny wykaz ogólnego majątku funduszu amortyzacyi, i udzielił w tej mierze wszelkich potrzebnych objaśnień.

Z największą gotowością przedłożył sekcyjny radca szczegółowy wykaz majątku z dniem 31. grudnia 1859 z tem wyraźnem oświadczeniem, że fundusz umarzający prócz spisanych dokładnie efektów i znajdujących się pieniędzy w gotówce, nie posiada żadnego innego majątku.

Na mocy tego oświadczenia uchwaliła komisya długów państwa wziąć ten wykaz za podstawę swego rozpoznania, ponieważ fundusz amortyzacyi na mocy nadmienionego najwyższego patentu z dniem 1. stycznia 1860 zawiesił swoje czynności, a następnie ponieważ pokazało się przedłożonego również też komisji operatu skontrowania, który na dniu 9. stycznia 1860 skutecznie dyrekcya długów państwa za interwencją buchhalteryi centralno-nadwornej i kredytu państwa, a który zgadza się w cyfrach zupełnie z nadmienionym wykazem majątku, że stan funduszu amortyzacyi od 31go

grudnia 1859 tak w szczegółach jak i w ogólności pozostał niezmienny.

Potem zajęła się komisya długów państwa jak najściślej rozpoznaniem i obliczeniem wszystkich wykazanych i w głównej kasie funduszu amortyzacyi znalezionych efektów kredytowych, i ośmiela się przedłożyć Waszej Ces. Mości rezultat tych rozpoznai z najunieższymi propozycjami swemi.

Racz przeto Najjaśniejszy Panie z wykazów ułożonych przez komisję długów państwa, w których przytoczone są poszczególne gatunki papierów pieniężnych z odnośniami sumami kapitałowemi przyjąć najlaskawiej do wiadomości, że prócz gotówki kasowej w kwocie 3545 zł. 79 c. znajdowały się w kasie następujące efekta kredytowe:

I. Uprocentowane asygnacje centralnej kasy państwa.

Po 4 pct. 41,685.000 złr.

po 2½ pct. 252.000 „

Razem . . 41,937.000 zł.

w walucie austriackiej.

(C. d. n.)

Ameryka.

(Zwiłoka w wyborze prezydenta.)

Nowy York, 21. stycznia. Potąd jeszcze nie ma żadnych widoków, by izba reprezentantów mogła się ukonstytuować przed upływem czasu przepisanego w tej mierze (do 4. marca), zaczem senat postanowił, że czynności prawodawcze odbywać się mają bez pomocy izby reprezentantów. Rozumie się przy tem, że wszelkie czynności finansowe z tego wyłączone, a zatem i traktat z Juarez'em.

Portugalia

(Otwarcie Korteżów.)

Lizbona, 27. stycznia. J. M. Król zagał wczoraj osobiście Korteży. Podniosłszy panujący w kraju spokój i dobre stosunki z obcemi mocarstwami, wspomina mowa od tronu pomiędzy innemi:

„Na zaproszenia otrzymane od rządów Cesarza Francuzów i Cesarza Austrii mianowałem dwóch pełnomocników do kongresu paryskiego, by brali udział we wszystkich naradach względem pacyfikacyi Włoch, reprezentując mocarstwo, które zabierało głos w kongresie wiedeńskim.

Ulepszenie publicznych gościńców po całym kraju poczytuje rząd za jeden z najskuteczniejszych środków, by podnieść pomyślność kraju. W tej myśli przedłożone będą panom dwa kontrakty, zawarte z rządem moim względem budowy kolei żelaznych. Pierwszy z nich odnosi się do północnych linii aż do granicy hiszpańskiej pod Badajoz, drugi ma przedłożyć południowe koleje aż do Ewrea i Beja. Jednocześnie przedłożony nam będzie kontrakt względem budowy gościńców na przestrzeni 693 kilometrów w różnych stronach kraju.“

Dalsze ustępy mowy ściagały się do przedmiotów, które tylko lokalne mają znaczenie.

Hiszpania.

(Depesza naczelnego wodza.)

— Otrzymany dnia 30. stycznia telegram naczelnego wodza armii afrykańskiej donosi:

„Brat cesarski Sidi Ahmed przybył wczoraj po południu do Tetuanu, przyczem w twierdzy i obozie nieprzyjacielskim rozlegały się salwy. Według podobnego do prawdy obliczenia znajduje się w Tetuanie 27 do 30 dział, a oprócz tego w obozie kilkanaście moździerz, które ciągną muły. Dowiaduję się, że ludność Tetuanu w ogóle nie jest za oporem i przeniosłaby kapitulacyę, by uniknąć szturm na warownię, lecz liczne nałożone kary zmuszają ją milczyć, a wojsko czuwa nad jej zachowaniem się.“

Anglia.

(Zdanie lorda Palmerstona względem prawa morskiego w czasie wojny. — Osady dla wychodźców europejskich.)

Londyn, 7. lutego. Zeszłego piątku zebrała się u lorda Palmerstona pewna liczba deputowanych stanu kupieckiego z Liverpoolu, Brystolu, Manchester, Leeds, Hull, Belfast i Gloucester, wstawiając się za przyjęciem propozycyi bremeńskich (względem ochrony własności prywatnej na morzu w czasach wojennych). Lord Palmerston odrzekł, że nie nie przyrzeka deputacyi, a nawet nie chce ją utrzymywać w tem mniemaniu, jakoby zdanie jej w tej mierze podzielał. Sądzi bowiem, że egzystencya Anglii zawisła od przewagi jej na morzu, a na to potrzeba potęgi, by w razie potrzeby zabierać okręta cudzych mocarstw, i zatrzymywać w niewoli majątków przydybanych na tych okrętach. Wojna jest wprawdzie straszną klęską; mimo to jednak potrzeba czasem stawać do walki we własnej obronie, a takie mocarstwo morskie jak Anglia nie powinno pozbywać się żadnego środka, któryby jej ułatwił zwycięstwo nad przeciwnikiem. Gdyby Anglia nie przytrzymała majątków nieprzyjacielskich zajętych na zabranych okrętach kupieckich, to musiałaby później staczać z nimi walkę otwartą, gdyż niezawodnie przeniesliby się na okręt wojenny. W czasach wojennych nie uwzględnia się jak na morzu tak i na lądzie własności prywatnej. Przeciwnie wojsko zabiera w kraju nieprzyjacielskim to wszystko, czego mu potrzeba, lub co mu się podoba, nie troszcząc się bynajmniej o prawa własności, i czegooby Anglia nieza-

wodnie musiała doświadczyć, gdyby się jakiej obcej armii powiodło wylądować na jej ziemi.

— Zbudowany kosztem *Ecuador-Land-Company* jacht „Kit-tiwake“ wypłynął d. 2. lutego z Tamizy. Udaje się nad rzekę Bail-lon, aby zbadać bliżej tamtejsze okolice, i w razie, gdyby się to okazało stosownem, porobić wszelkie przygotowania do przyszłej osady europejskich wychodźców. Zaopatrzone w żywność na rok cały wiezie z sobą jacht oprócz praktycznego inżyniera i ajenta kompanii także dwóch praktycznych geografów, lekarza, kilku rzemieślników i wszelkie potrzebne przybory do budowania dróg, mostów i domów.

Francya.

(Nowiny dworu. — Wypadki dzienne. — Sprostowanie.)

Paryż, 7. lutego. Cesarz przyjmował przedwczoraj (5. lutego) posła hiszpańskiego p. Mon na posłuchaniu prywatnem. Wręczył on Cesarzowi pismo, którem Jej Mość Królowa hiszpańska uwiadamia o urodzinach infantki „Maryi, della Conception“, Franciszki z Assisi, Izabelli, Ludwiki, Antoniny Padewskiej.

— *Pays* zawiera następujące półurzędowe uwiadomienie: „Niektóre dzienniki ogłosiły biskupi list pasterski z roku 1810. Przytoczenie listu tego bez wyjaśnień potrzebnych zniepokoiło umysły wprawdzie tylko chwilowo, z tem wszystkim zapisujemy tu ten wypadek. Jaka jest myśl rządu, szukać należy jedynie w wyrazach przezeń ogłoszonych: „dans le langage meme du gouvernement,“ i w jego czynnościach. Nie podpada też żadnej wątpliwości szczerą chęć rządu cesarskiego co do utrzymania powagi świeckiej Stolicy apostolskiej. Wszelka w tej mierze wątpliwość byłaby wielkiem uchybieniem. Zresztą nie należy dziennikarstwu traktować lekko-myślnie kwestyi tak drażliwych. Przy sposobności weźmiemy sprawę tę pod ściślejsze rozpoznanie, i zawsze trzymać się będziemy zdania naszego, jakie już dawniej objawiliśmy w tej mierze.

Według doniesień wiarogodnych wszczęły się znowu niepokoje w powiecie Imana z Maskate i Zanzibaru. Na wezwanie konzula tantejszego odpłynąć ma korweta do Maskate. — Rozpoczęto znowu negocjacje względem odstąpienia lub zamiany Chandernagor kolonii francuskiej pod Kalkutą.

— *Pays* pisze: Upowszechniła się temi dniami pogłoska, że wkrótce pojawi się broszura, której tytuł jeszcze niewiadomy, a której osnowa ma z wyższego wypływać natchnienia. Musimy najformalniej zaprzeczyć tej pogłosce, która żadnej nie ma podstawy.

— Rozprawa urzędowego dziennika *Constitutionnel* o przyłączeniu Sabaudyi i Nizy jest dosłownie taka:

„Wszystkie niemal dzienniki przytaczają od kilku dni rozmaite pogłoski o przyłączeniu Sabaudyi i hrabstwa Nizy do Francyi. Organom publiczności przysłuza zapewne niezaprzeczone prawo roztrząsania zachodzących wypadków i rozbiierania kwestyi, których załatwienie należy do dyplomacyi. Mylonoby się jednak bardzo, gdyby w tej osobistej tylko incyatywie dzienników upatrywano co innego, jak odgadywanie opinii publicznej i oznakę pewnych wniosków najpodobniejszych jeszcze do prawdy. Jak na teraz niemoże kombinacya przyłączenia Sabaudyi i Nizy do Francyi żadnego innego mieć znaczenia. Kwestya natraciła się niemal sama przez się, i niebyło w tej mierze żadnych zabiegów lub wyraźnej dążności. Jakoż niepodobna już było uniknąć tego, by dziennikarstwo nie miało się nią zajmować, widząc sympatye ludności Sabaudzkiej dla Francyi i w przekonaniu, że życzeniem jest narodu, by krajowi naszemu przywrócić i zapewnić odgraniczenie geograficzne w chwili, kiedy Sardynia po tamtej stronie Alpów zdaje się wzmacniać i powiększać. Lecz ta jednomyślna dążność dziennikarstwa francuskiego nie wyszła z pobudek urzędowych, i występuje całkiem z własnego natchnienia. Czego Sabaudya pragnie, i czego Francya sobie życzy, o tem nie ma podobno żadnej wątpliwości; lecz jakie są w tej chwili zamiary rządów, i co te rządy postanowić mogą w tej mierze, to jest jeszcze tajemnicą dyplomacyi. Ci, którzy utrzymują, jakoby sprawa ta była już załatwiona, nie są lepiej zawiadomieni o tem od tych, co utrzymują, że zamiary te nie mogą przynieść do skutku. Ani wątpliwość jednych, ani nadzieje drugich niemają żadnego uzasadnienia. Niewątpić o tem bynajmniej, że polityka Cesarza jest mądra i eale narodowa; jako sumienny obrońca właściwych warunków, które utwierdzają i ubezpieczają równowagę europejską, nie dozwoli zapewne ich naruszać ani na swoją szkodę, ani na niekorzyść drugich. Mając taką pewność, może dziennikarstwo zajmować się i dalej tą kwestyą; lecz dla ułatwienia znacznych trudności dyplomatycznych, które w tej chwili zwracają na siebie uwagę powszechną, wypada jeszcze raz powtórzyć, że nawet i te wszystkie rozpoznanie niemają innego znaczenia, jak tylko takie, które polegają na podstawach i wypadkach, i mowy być nie może, by pochodziły z natchnienia urzędowego.“

Włochy.

(Rozporządzenia względem zakonów klasztornych. — Wybory. — Zastępcy zakonów z adresem u Ojca Ś. — Rozkaz dzienny generała Goyon.)

— Rząd tokański wydał rozporządzenie, którem takzwanym kwestarskim zakonem (Kapucynom, Franciszkanom i t. d.) zakazano zbierać kwestę pieniężną, żywność i t. p. Rozporządzenie mieni zbieranie kwesty być rzeczą niezgodną z powagą stanu duchownych, a postanawia, że wszyscy księża, którzy pełnią obowiązki duchownych, a mają mniej dochodów niż 800 lirów, pobierać mają wsparcie ze skarbu publicznego. Takie samo rozporządzenie wydał także i rząd parmeński.

— Do wyborów parlamentarnych poczyniono już przygotowania potrzebne. Toskania wybrać ma 57 a prowincya Emilii 70 deputowanych.

Rzym, 31go stycznia. Dnia 28. b. m. według doniesień dziennika *Ami de la Religion* przyjmował J. S. Papież jenerałów i prokuratorów wszystkich zakonów duchownych, którzy mu adres wręczyli. Krok ten wzruszył mocno Ojca świętego „Fale — oświadczył J. S. Papież między innymi — uderzają silnie o skałę, lecz gdy skała jest niewzruszona, tedy wały morskie robią ją tylko tem gładszą, bielszą i piękniejszą.

— Naczelnny wódz francuskiego korpusu okupacyjnego w Rzymie, jenerał Goyon, wydał po ostatniej wiadomej demonstracji następujący rozkaz dzienny:

„Dnia wczorajszego zaszła demonstracya, która nas zaskoczyła nieprzygotowanych. Musimy wyznać otwarcie, że nie mogliśmy rozporządzić potrzebnych kroków, by jej przeszkodzić.

Jenerał dywizyi korzysta z tej sposobności, aby przypomnieć wszystkim swym dzielnym i walecznym podwładnym, że tak zaszczytnym podziśdzien ich zachowanie się musi pozostać niezmiennie.

Datowany z dnia 31. grudnia, ogłoszony list do Papieża udowodnił nam cześć i religijną uległość J. M. Cesarza Napoleona dla Ojca świętego.

Ten list mówi nam także, czem powinniśmy być, bo nie możemy nic lepszego uczynić, jak iść w ślady naszego Cesarza. Pozostawiając mu staranie nad polityką, której sam przewodzi, musimy się wystrzegać powiększać jego kłopoty i trudności.

Dlatego też nikt ani pośrednio ani bezpośrednio nie powinien brać udziału w demonstracyach pod jakąkolwiek chorągwią i wśród jakichkolwiek pojawiałyby się okrzyków. Raczej należy je potępiać, powstrzymywać, a w potrzebnym razie silnie przytłumiać, bo na wszelki wypadek musi być utrzymany pokój tam, gdzie stoja francuscy żołnierze.

Dać się obalamucić wznoszonym okrzykom znamionuje słabość. Okrzyki te wnoszą nieprzyjaciele porządku, aby wyprawiać igraszkę z nami.

Pamiętajmy zatem wszyscy, że francuskim żołnierzom nie wolno wyprawiać igraszek i że każdy, kto was chce omamić, zasługuje na karę za swą zuchwałość. Główna kwatera w Rzymie dnia 23. stycznia 1860.

Herabia *Goyon*.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Akt łaski cesarskiej dla wojskowych.)

Warszawa, 5go lutego. J. M. Cesarz Alexander wydał nowy akt łaski dla Królestwa Polskiego. Według tego mają oficerowie dawniejszego korpusu inwalidów i weteranów, którzy służyli podczas rewolucyi polskiej z roku 1830 — 1831, i z tej przyczyny wykreśleni zostali z listy tego korpusu, pobierać znowu dawniejszą płacę.

Turcya.

(Zniesienie kwarantany.)

Gazeta tryestyńska upewnia, że w samej rzeczy zostały już zniesione persko-tureckie stacye kwarantany w okręgach pogranicznych.

Smyrna, 28. stycznia. Rząd turecki chcąc handel azjatycki ożywić i podźwignąć, powziął z wielką dla kupców radością kroki odpowiednie temu zamiarowi, i zniósł stacye kwarantany w pogranicznych turecko-perskich dystryktach. Poselstwo tureckie w Teheranie otrzymało równocześnie polecenie, by w takim razie, gdyby choroby epidemiczne w dystryktach pogranicznych wymagały urządzenia tymczasowych zakładów kwarantany, porozumiano się w tej mierze ze rządem perskim.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 8. lutego. Rozeszła się pogłoska, że w Konstantynopolu wysiadły na ląd załogi francuskie i angielskie okrętów, ponieważ obawiano się zamachu Ulemów na chrześcian.

Londyn, 8. lutego. Na wczorajszym posiedzeniu *izby niższej* odpowiedział lord *John Russel* na interpelacyę *Hamiltona*:

Gabinet angielski przedłożył Francji cztery propozycye, a te są: 1) Austria i Francya nie mogą interweniować we Włoszech bez przyzwolenia innych mocarstw głównych. 2) Po załatwieniu kwestyi włoskiej ma Francya zabrać swoje wojska z Rzymu i z innych części Włoch. 3) Co do Wenecyi niemoże nastąpić żadna interwencya, i żadne mocarstwo europejskie niema stawić wniosków względem rządu weneckiego. 4) Sardynia nie może wyprawiać żadnych wojsk do Włoch centralnych, dopokąd nie będzie znane wotum ludności. Jeśliby to wotum wypadło za połączeniem z Sardynią, wolno będzie rządowi sardyńskiemu posłać swoje wojska do tych prowincyi.

Francya przyjęła trzy pierwsze punkta — z pewnemi modyfikacyami względem terminu — czwartą zaś propozycyę wzięła jeszcze pod rozwagę. Austria nienadesłała jeszcze żadnej urzędowej odpowiedzi; sam tylko lord *Russel* otrzymał dziś depezę z Wiednia tej treści: Herabia *Rechberg* nie może przyzwalać na te propozycye, dopokąd nicotrzyma rozkazów Cesarza; tymczasem przypomina tylko, że Austria nieuznała nigdy terazniejszego wyjątkowego stanu Włoch. Austria nie myśli wysyłać wojska do Włoch i ogranicza się tylko na obronie własnego terytorium.

Także Rosyi i Prusom oznajmiono te propozycye. Rosya nie przysłała jeszcze odpowiedzi, a Prusy zgodziły się na to.

Układy toczą się jeszcze, ale słusznie można się spodziewać spokojnego załatwienia kwestyi włoskiej.

Na wczorajszym posiedzeniu *izby wyższej* proponował lord *Normanby* adres dziękczynny do Królowy za sprzeciwienie się wcieleniu Sabaudyi, z załączeniem prośby, ażeby Jej król. Mość starała się wszelkimi sposobami przeszkodzić przyłączeniu Sabaudyi do Francyi. Lord *Granville* odpowiedział: Rząd otrzymał najwyraźniejsze zapewnienie Francyi, że teraz niemyśli rząd francuski o wcieleniu Sabaudyi. Herabia *Walewski* przyznał, że przed wojną rozmawiano o takim zamiarze w razie pewnych wypadków, ale wypadki te nie nastąpiły i Francya zarzuciła tę kwestyę. Herabia *Cavour* odpowiedział na bezpośrednie zapytanie posła angielskiego, że nieistnieje żaden podobny traktat z Francją względem Sabaudyi, że Sardynia niechce tego kraju ani sprzedać ani odstąpić ani zamieniać. Rząd objawił Cesarzowi Napoleonowi sąd Anglii w tej sprawie, uważając za obowiązek swój sprzeciwiać się przyłączeniu Sabaudyi do Francyi. Mowca spodziewa się przeto, że lord *Normanby* odwoła swój wniosek. Lord *Grey* sędzi, że zapewnienia Francyi nie są dostateczne; potrzeba zwrócić uwagę na głosy dzienników paryskich: nie byłoby nic szkodliwszego dla pokoju Europy, jak przyłączenie Sabaudyi do Francyi, chociaż mowca nie radzi używać przemocy oręza dla przeszkodzenia temu; żałuje tylko, że rząd przy sposobności układania się względem traktatu nie zażądał od Cesarza Napoleona stanowczego oświadczenia co do jego zamiarów. *Shaftesbury* utrzymywał, że tajemny traktat Francyi i Sardynii przed wojną względem odstąpienia Sabaudyi i dla powiększenia Sardynii, byłby niesprawiedliwy, niemoralny i zbrodniczy. *Newcastle* naponknął, że rząd nieprze staje robić przedstawienia Francyi i Sardynii. Lord *Brougham* powiada, że odwołanie się do narodowości na rzecz odstąpienia Sabaudyi byłoby niebezpieczne. Herabia *Derby* mniema, że przedstawienia, jakie ostatni rząd robił Francji, powinny były zapobiedz terazniejszym trudnościom, i że przyjęcie wniosku lorda *Normanby* niezakłóciłoby przyjaźni z Francją. Lord *Redcliffe* utrzymywał, że postępowanie Cesarza Napoleona w najnowszym czasie obudziło niedowierzanie Europy. *Normanby* poprzestał na tej dyskusyi i odwołał swój wniosek. Poczem odroczyła się izba.

Turyń, 6. lutego. *Canofari* doręczył Królowi sardyńskiemu swoje listy wierzytelne w charakterze nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra Króla neapolitańskiego przy dworze turyńskim. Jenerał *Cialdini* przyjechał tu z Brescii.

Turyń, 7. lutego. *Ricasoli* przyjechał tu wczoraj; *Cavour* ma wkrótce jechać do Paryża. — *Massimo d'Azeglio* ma być mianowany ministrem państwa. — Ministerjum wojny w Bononii jest już prawie rozwiązane, gdyż wszystkich wyższych urzędników powołano do Turyń.

Medyolan, 8. lutego. Wojska, które miały odejść do centralnych Włoch, otrzymały rozkaz odwołujący.

Modena, 6. lutego. Dekret *Faryniego* ustanawia we wszystkich gminach, powiatach i prowincyach Emilii statystyczne komisye dla ułożenia powszechnej statystyki.

Florencya, 4. lutego. Okolnik *Ricasolego* względem wyborów powiada: Reprezentanci sześciu prowincyi włoskich zjedzą się po raz pierwszy, by oświadczyć w obliczu Europy, że Włochy ukonstytuowały się w jeden naród pod konstytucyjną Monarchią *Wiktora Emanuela*.

Berlin, 8. lutego. Podług depezy nadesłanej jednemu z bankierów tutejszych z Paryża z 8. b. m. postanowiła tamtejsza izba syndykatu notować austriackie akcyje kredytowe. Termin na to nie jest jeszcze oznaczony.

Berlin, 9. lutego. Słychać, że Prusy nieoświadczyły się jeszcze względem czterech propozycyi gabinetu angielskiego. Zdaje się więc, że mylnie jest podanie wczorajszego telegramu londyńskiego.

Madryt, 8. lutego. *Gazeta* urzędowa donosi: *O'Donnell* mianowany jest księciem *Tetuanu* i grandem Hiszpanii; oprócz tego otrzymał w darze obszar ziemi, na którym toczyła się bitwa. W *Tetuanie* znaleźli Hiszpanie 50 dział.

Wiadomości handlowe.

(Wiedeński targ na bydło.)

Wiedeń, 6. lutego. Dzisiejszy spęd bydła liczył: 1262 wołów z Węgier, 949 z Galicyi i 363 z kraju, razem 2574 sztuk. Z tych zakupiono na potrzebę stolicy 1856 sztuk. Waga szacunkowa sztuki wynosiła 400 do 680 \mathcal{E} . Cena za sztukę od 100 zł. do 160 zł. w. a., za cielnar od 21 zł. do 24 zł. w. a.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.34	+ 1.4°	92.0	zachodni	śl. śnieg
2. god. po poł.	321.46	+ 1.2°	86.1	"	"
10. god. wiecz.	323.44	- 3.3°	91.2	"	"

Wysokość śniegu 57'''.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Zawadzki Stan., z Turki. — Orłowski Alexander, z Rosyi.

Hotel europejski: Wybranowski Rom., z Dzwiniogrodu. — Chwalibóg Jan, z Lipowic.

Hotel Langa: Br. Jakubowski, c. k. porucz., z Wiednia — Kratochwil, c. k. kap., z Krakowa. — Jankowski Lud., z Brzozowa.

Hotel krakowski: Herrman Luc., z Rzepniowa.

Do domu zajezdno nr. 509¹/₂: Bocheński Alojzy, z Otyniowic.

Do domu zajezdno nr. 131¹/₂: Hryszowski Erazm, z Wojniłowa.

Pod tygrysem: Falkowski Michał, z Głuchowa.

Dnia 12. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Krzysztofowicz Franc, z Trybuchowic. — Haller Władysław, z Polanki. — Hr. Drobojewski Józef, z Bality. — Komarnicki Bolesław, z Sasowa. — Petrowicz Ksawery, z Wołoszkowa. — Pieńczykowski Józef, z Medwydowic.

Hotel europejski: Zawadzki Nik., z Bełzca. — Augustynowicz Bronisław, z Woszczaniec.

Hotel Kuhna: Krajewski Nik., z Czech. — Rozwadowski Er., z Hładek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. lutego.

PP. Białobrzyski Stan., do Dziedziłowa. — Chojecki Zygm., do Cherostkowa. — Łucki Józef, do Sarn. — Białoskórski Franciszek, c. k. kapitan, do Kołomei.

Dnia 12. lutego.

PP. Hr. Orłowski Alex, do Krakowa. — Hr. Krasicki Edm. do Liska. — Hr. Krasicki Mich., c. k. podporucz., do Liska. — Thulie Jan, do Rzepniowa. — Runge Jan, do Dmytrowic. — Falkowski Michał, do Głuchowa.

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „**Poczwarzka**,” dramat wiejski w 5 aktach z francuskiego.

Dnia 11. lutego 1860 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowski następujące pięć liczb:

6. 78. 20. 16. 73.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 25. lutego i 10. marca 1860 r.

Kurs lwowski.

Dnia 11. lutego.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	15	6	22
Dukat cesarski	6	21	6	26
Półimperyjal zł. rosyjski	10	73	10	93
Rubel srebrny rosyjski	2	5	2	10
Talar pruski	1	98	2	3
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galic. listy zastawne za 100 zlr.	85	40	85	85
Galic. obliagacye indemnizacyjne	70	97	71	67
5% Pożyczka narodowa	77	—	78	—

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 11 lutego.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 78.—. Metaliki p. 5% za 100 zł. 68.85; po 4¹/₂% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy. Banku narodowego sztuka 854.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 198.50; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 113.25. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 132 —. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.24, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5%	64 75	65 25
Z peżyczki narod. po 5%	77 80	78.—
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—
Metaliki po 5%	68 60	68 80
dtto. „ 4 ¹ / ₂ %	60.—	61.—
dtto. „ 4%	53.50	54.—
dtto. „ 3%	40.50	41.—
dtto. „ 2 ¹ / ₂ %	34.25	34.50
dtto. „ 1%	13 60	13.70

Przez. do wylos. z r. 1834 375.— 380.—

„ 1839 125.— 125.50

„ 1854 109.— 109.25

Renty Como po 42 lir. aus. 16.25 16.50

Wylos. obl. dawn. po 5% 66.— 67.—

dtto. „ 4¹/₂% 57.— 58.—

dtto. „ 4% 50.— 51.—

dtto. „ 3¹/₂% 44.— 45.—

dtto. „ 3% 62.— 64.—

dtto. „ 2¹/₂% 60.— 61.—

Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju

dtto. z procent „ 5% 66.— 67.—

„ 4¹/₂% 57.— 58.—

„ 4% 53.— 53.50

B. Krajów koronnych

Niższej Austrii 90.50 91.50

Węgier 71.— 71.50

Ban. Tem., Kroacyi i Sławonii 70.— 70.50

Galicyi 70 75 71.—

Bukowiny 68.50 69.—

Siedmiogrodu 68.75 69.—

innych krajów kor. 86.— 94.—

Z klauz los. r. 1867 — —

Lom. wen. pożycz. z r. 1850 — —

Wen. pożyczka z r. 1859 80.25 80.75

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

pien. towar.

Dług Tyrolu	po 5%	66.—	67.—
„	4%	50.—	51.—
„	3 ¹ / ₂ %	44.—	45.—
Dług Salchurga	„	3% 39.—	40.—
„	2 ¹ / ₂ %	32.—	33.—
Dług Krainy	„	2% 25.—	26.—
„	1 ¹ / ₂ %	21.—	22.—

2. Stan oblig. domestykala.

po 3% za 100 zł.	22.—
„ 2 ¹ / ₂ % za 100 zł.	20.—
„ 2 ¹ / ₂ % za 100 zł.	17.—
„ 2% za 100 zł.	15.—
„ 1 ¹ / ₂ % za 100 zł.	13.—

3. Akcy.

Banku nar.	855.—	858.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	192 30	192 50
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	581.—	583.—
Póln. kolei po 1000 zł. m. k. 1936	—	1938
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	266.50	267.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	171 50	172 —
Polud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	135 50	136.—
Kolej Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata (50%)	156.—	157.—
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 60 zł. (30%)	96.—	96.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.—	26.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
Kolej Bustehradszka po 500 zł. m. k.	625.—	—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—	—
z wpłata 60 zł. (30%)	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem	—	200.—

pien. towar.

Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	116.—	118.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	440.—	442.—
Lloyda w Tryescie po 500 zł. m. k.	200.—	210.—
Mosta lańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	355.—	357.—
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	330.—	340.—
Powz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102.50	103 —
„ 10 „ 5%	98.50	99.—
przeznacz. do los. po 5%	92.50	93.—
na 12 m. 3%	—	—
za 100 zł. 100	—	—
Banku narodowego w wal. austr. przez. do los. po 5%	88 50	88 75
Gal. Tow. kred. po 4%	85.50	86.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	136.50	137.50
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 134.—	135.—	—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	82.50	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	102.—	102.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.50	103.75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.—	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.50	39.—

pien. towar.

Esterhazego po 40 zł. m. k.	84.—	85 —
Salma „ 40 „ „	39.—	39.50
Palfiego „ 40 „ „	39.50	40.—
Clarego „ 40 „ „	36.—	36 50
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätz 20 zł.	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	27.75	28.—
Keglevicha 10 „ „	16.—	16.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	113.75	114.—
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	113.75	114.—
Genewa za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	101 —	101.25
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwna za 100 lir. tosc.	—	—
Londyn za 10 fl. szt.	—	133.—
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	—	52.90
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Dyskonto weks. Bank. nar.	—	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.	—	5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.	
Dukaty ces. men.	6 zł. 28 c.
dtto. pełnej wagi	6 „ 25 ⁵ / ₁₀ „
Korona	13 „ 24 „
Półkorona	— „ — „
Napoleonodor	— „ — „
Rosyjski impery.	— „ — „
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł. 50 c.

KRONIKA.

(Nowy rodzaj jodły.) W Grecyi, w prowincyi arkadyjskiej wpośrodku Peloponezu odkryli inspektorowie lasów znacznej objętości las jodłowy. Ciągące się na pięć godzin w linii przeciętnej, leży las ten w eparchyi Gortys, a w dawniejszych czasach nie znał go nikt chyba węglarze i rozbójnicy. Jodła z której składa się, ma wiele szczególnych właściwości i możnaby ją poczytać łatwo za nowy zupełnie rodzaj drzewa szpilkowego. Najosobliwszy u niej sposób w jaki wypuszcza gałęzie. Z pnia, uciętego na dwa metry powyżej ziemi, wzbijają się nie z korzenia ale z wierzchołka samego trzy lub cztery proste pnie, które pną się do góry w tym samym co główny pień kierunku. Znajniższych najstarszych gałęzi wychodzą obok nowych gałęzi horyzontalnych w prawo i w lewo, także zupełnie prostopadle, które rosną w górę w równoległej z głównym pniem linii. Także w Kenuryi u wschodnich wybrzeży Peloponezu, odkryto podobne jodły. W ogóle odkrycie to jest zarówno ważne jak ciekawe dla leśnictwa. Poznane świeżo lasy leżą na 2500 do 3000 stóp ponad powierzchnią morza.

(Statystyka jedwabnictwa we Francyi.) Przed r. 1789 wydawała Francya 6,500.000 kilogramów kokonów jedwabnych, podczas rewolucyi spadła pro

dukcya ta na 3,600.000 kil., podniosła się znowu za konsulatu na 4,200.000 a podczas cesarstwa na 5,200.000 kilogr. i odtąd wzrastała coraz wyżej aż po r. 1853. W r. 1830 wynosiła produkcya 11 milio. kilogr., w 1840 15 milio. a od 1846 do 1853 w przecięciu 24 milionów; od tego roku jednak spadła znacznie a w r. 1855 nie wynosiła już jak 7¹/₂ milio. kilogr. Ostatnimi laty kosztował jeden kilogram w przecięciu 8 franków, za pierwszej rewolucyi zaś tylko 2 fr. 50 cent. Liczbę warsztatów tkarskich obliczają w r. 1780 na 15.000 na 3000 podczas rewolucyi, na 8000 w r. 1801, 11.000 w r. 1811, 22.000, w r. 1820, 47.000 w r. 1846 i nareszcie 72.000 w r. 1855.

(Oświetlenie gazowe.) W roku 1859 przyświecało Paryżowi 15.160 latarni gazowych i 437 latarni olejem podsycających. a dalsze przedmieścia oświetlano 2943 latarniami gazowymi i 1683 latarniami z olejem. — Kosztem prywatnych (po sklepach i w domach) palito się w Paryżu 302.000 płomyków gazowych, a 56.000 na przedmieściach. — Według „Revue municip.“ zniszczało w Paryżu od czasu zaprowadzenia oświetlenia gazowego 29.000 drzew.